

MinElevator tager ansvar og arbejder for social bæredygtighed

I MinElevator har vi erfaring for hvor stor en menneskelig og samfundsmæssig betydning en elevator kan have.

Case 1: Hanne er 50 år, bor alene på 5. sal og har fået cancer. Kemoen tager kræfterne fra Hanne så hun må kravle op til sin lejlighed på 5. sal. Der har hun boet de sidste 26 år. Men på grund af canceren, er Hanne nu tvunget til at se sig om efter en ny lejlighed. Havde Hanne haft adgang til elevator, kunne hun blive boende.

Case 2: Carl og Emilies mormor har fået ledegigt og rollator og kan derfor ikke længere besøge Carl og Emilie i deres lejlighed. Hun kan ikke længere passe dem når de er syge og det er slut med at fejre jul sammen i lejligheden. Havde Carl og Emilie haft adgang til elevator, kunne deres mormor fortsætte med at komme på besøg.

Det er egentlig underligt, at et velfærdssamfund har bygget en hel storby med etageejendomme, hvor 30% af beboerne enten selv er gangbesværede eller har familie eller venner der er det og derfor er forhindret eller stærkt begrænset i at komme op ad trapperne. (NB! Fejlen er erkendt, da det nu er lovpligtigt at nye etageejendomme skal bygges med elevatorer).

Det er også mærkeligt, at alle kræfter er sat ind på at bygge Metro, Letbane og Supercykelstier, så man kan komme hurtigt og komfortabelt rundt i byens horisontale intelligente people flow. Men når folk når frem til deres ejendomme, så skal de gå op ad trapper til 2., 3., 4., 5. og 6.sal?!? Det vertikale people flow er således fuldstændigt amputeret i hele den ældre boligmasse!

Hvor kunne det være berigende for livskvalitet og samfund, hvis alle boligforeninger tog det ansvar til sig at sørge for lige adgang for alle til deres ejendom?

Andelsboligforeningerne er fritaget for at betale Ejendomsværdiskat. Det er med til at gøre andelsboligen billigere at bo i end en tilsvarende ejerbolig. Så måske er der et økonomisk råderum til at sørge for lige adgang for alle til ejendommen, ved at etablere en elevator?

Tænk lige over dette: Hvor meget tror i der er vundet i livskvalitet, hvis alle ældre og gangbesværede kunne blive boende i deres lejligheder – bare 2-3 år mere? Det ville spare samfundet for hundredvis af millioner til ældreboliger, handicapvenlige boliger mv., men i livskvalitet kan det slet ikke gøres op i penge. Social bæredygtighed er en opgave som vi alle, både virksomheder, foreninger og enkeltpersoner i samfundet, må påtage os.

Tænk lige over hvor mange mennesker dette emne egentlig berører og ring gerne, så i kan høre mere.